

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3272/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Draženke Deladio, sutkinje izjaviteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TERMOBLOK d.o.o. u stečaju, Sesvete, Sesvetska cesta 37, OIB 29996892107, kojeg zastupa punomoćnica Irena Glogovšek Strahovnik, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Zavarovalnica Sava, Zavarovalna družba d.d., Slovenija, Maribor, Cankarjeva 3, OIB 16760357166, Sava osiguranje d.d.- Podružnica Hrvatska, R. Frangeša Mihanovića 9, OIB 45237012600, radi naknade štete u iznosu od 525.354,80 EUR, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-121/24 od 2. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-121/24 od 2. srpnja 2024. u točkama I. i V. izreke.

II. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-121/24 od 2. srpnja 2024. u točki III. izreke u dijelu kojim se odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim se nalaže tuženiku u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 279.531,60 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 30. lipnja 2017. do isplate i u točki IV. izreke.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-121/24 od 2. srpnja 2024. u točki II. izreke i u dijelu točke III. izreke kojim je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev da se naloži tuženiku u roku od 15 dana platiti tužitelju zakonske zatezne kamate na glavicu od 279.531,60 EUR koje teku od 28. lipnja do 29. lipnja 2017.

II. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-121/24 od 2. srpnja 2024. u točki I. izreke.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 11.805,36 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovački sud u Zagrebu u točki I. izreke naložio je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 166.219,60 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 30. lipnja 2017. do isplate, u točki II. izreke odbio je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se nalaže tuženiku isplatiti zakonske zatezne kamate na iznos od 166.219,60 EUR za razdoblje od 28. do 29. lipnja 2017., u točki III. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 279.531,60 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 26. lipnja 2017. do isplate, u točki IV. izreke naloženo je tužitelju u roku od 15 dana nadoknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu do 168,69 EUR i u točki V. izreke odbijen je kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 494,92 EUR.

Prvostupanjskim rješenjem u pobijanoj točki I. izreke Trgovački sud u Zagrebu dopustio je preinaku tužbe od 5. travnja 2023.

Prvostupanjskim rješenjem u točki II. izreke, koja je pravomoćna, utvrđeno je da je tužba povučena za iznos od 79.633,69 EUR.

2. Iz obrazloženja pobijane presude i rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio nakon provedenog dokaznog postupka u kojem je pregledao isprave priložene u spis, izveo vještačenje po stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo te utvrdio da tužitelj osnovano od tuženika zahtijeva isplatu osigurnine temeljem police osiguranja imovine br. 090002780 od 30. ožujka 2017. nakon štetnog događaja – olujnog vremena u kojem je šteta nastala na objektu tužitelja i to u visini neisplaćene izravne štete (saniranje pokrova) u iznosu od 166.219,60 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od primitka obavijesti o osiguranom slučaju do isplate. Prema stavu prvostupanjskog suda, tužitelj neosnovano zahtijeva isplatu iznosa od 219.010,00 EUR koji se odnosi na troškove saniranja korozije čelične konstrukcije (posljedične štete) i iznosa od 60.521,60 EUR s osnove najma dizalice za sanaciju posljedične štete, zato što stranke nisu ugovorile osiguranje posljedičnih šteta. Prema stavu prvostupanjskog suda tužitelj neosnovano zahtijeva i isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos izravne štete za razdoblje od štetnog događaja do dana primitka obavijesti o osiguranom slučaju. Odluka se temelji na odredbama čl. 921., čl. 929., čl. 943. st. 4. i čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO), čl. 16. st. 4. Općih uvjeta za osiguranje imovine S.O.-09.00-4 (dalje: Opći uvjeti) i čl. 8. glava F Posebnih uvjeta za osiguranje od požara i nekih drugih opasnosti (dalje: Posebni uvjeti). Odluka iz prvostupanjskog rješenja u točki I. izreke temelji se na odredbi čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22; dalje: ZPP), a odluka o troškovima parničnog postupka na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a, razmjerno uspjehu stranaka u sporu.

3. Tuženik pobija prvostupanjsku presudu u točkama I. i V. izreke presude i točki I. izreke rješenja, zbog svih žalbenih razloga. Smatra da je ostvaren žalbeni

razlog iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 190. st. 2. ZPP-a umjesto odredbu čl. 190. st. 1. ZPP-a. Ponavlja tvrdnje iz prvostupanjskog postupka: da tužitelj nije aktivno legitimiran u predmetnoj pravnoj stvari te ističe da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje zato što je odbio izvođenje novog građevinskog vještačenja, da je pogrešno obračunat iznos vrijednosti radova na saniranju pokrova predmetnog objekta u odnosu na površinu pokrova, cijenu radova i materijala te doprinos tužitelja povećanju štete. Smatra da je tužitelju neosnovano priznat PDV na cijenu radova i materijala te da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno. Ponavlja prigovor zastare potraživanja na preinačeni dio tužbenog zahtjeva od 5. travnja 2023. Predlaže prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu preinačiti u smislu žalbenih navoda ili ju ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 663,61 EUR.

4. Tužitelj pobija prvostupanjsku presudu u točkama II., III. i IV. izreke zbog svih žalbenih razloga, smatra da su ostvareni žalbeni razlozi iz čl. 354. st. 2. t. 11. i t. 12. ZPP-a. Navodi da prvostupanjski sud nije obrazložio zašto je isplaćeni iznos štete u visini od 79.633,68 EUR oduzeo od iznosa izravne, a ne od iznosa neizravne štete. Ističe da je potreba saniranja i antikorozivne zaštite čelične konstrukcije bila vidljiva pri prvom očevidu 12. srpnja 2017. na manjim površinama i smatra da je tuženik dužan isplatiti tu štetu prema općim odredbama o odgovornosti za štetu. Ističe da prvostupanjski sud tužitelju nije priznao troškove vještačenja i sudskih pristojbi. Predlaže prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu preinačiti i prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 11.805,36 EUR.

5. Žalba tužitelja je djelomično osnovana, a žalba tuženika nije osnovana.

6. Prvostupanjska presuda i prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu ispitani su sukladno odredbi čl. 365. ZPP-a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Prvostupanjska presuda i prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu nisu zahvaćeni bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koje ukazuju stranke u svojim žalbama protiv presude i na koju ukazuje tuženik u svojoj žalbi protiv rješenja u točki I. izreke. Pobijana presuda i rješenje u pobijanom dijelu mogu se ispitati, izreke su razumljive, ne proturječe same sebi ni razlozima presude i rješenja, a u obrazloženju su navedeni valjani i jasni razlozi o odlučnim činjenicama.

8. Neosnovano tuženik u žalbi navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 190. st. 1. ZPP-a i dopustio preinaku tužbe od 5. travnja 2023. te ističe da je tužbeni zahtjev povećan nakon zaključenja prethodnog postupka. Točno je da je tužitelj preinačio tužbu nakon zaključenja prethodnog postupka. Međutim, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je do preinačenja tužbe došlo nakon primitka nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo iz siječnja 2023. i iskaza stalnog sudskog vještaka na ročištu za glavnu raspravu 5. travnja

2023. i pravilno primijenio odredbu čl. 190. st. 2. ZPP-a. Radi se o pravnoj situaciji kada tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka.

9. Sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a, tuženikovu žalbu valjalo je odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje u točki I. izreke.

10. Osnovan je žalbeni razlog iz čl. 354. st. 2. t. 12. ZPP-a na koju ukazuje tužitelj u svojoj žalbi protiv prvostupanjske presude u točki II. izreke i u dijelu točke III. izreke. Podneskom od 7. svibnja 2024. tužitelj je povukao tužbu na način da je snizio tužbeni zahtjev postavljen 5. travnja 2023. za iznos glavnice od 79.633,69 EUR, a ostao je kod zahtjeva za isplatu iznosa od 445.751,20 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 30. lipnja 2017. do isplate. Tužba je povučena i dijelu zahtijevanih zateznih kamata i to za razdoblje od 28. do 29. lipnja 2017. Tuženik se nije izjasnio o djelomičnom povlačenju tužbe u roku od 15 dana već je osporavao sniženi tužbeni zahtjev pa se sukladno odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a smatra da je pristao na povlačenje. Kako se tužbenim zahtjevom zahtijeva isplata zakonskih zateznih kamata na iznos glavnice od 30. lipnja 2017., prvostupanjski sud je prekoračio tužbeni zahtjev kad je odlučivao o isplati zakonskih zateznih kamata na utuženu glavniciu za razdoblje od 28. do 29. lipnja 2017.

11. Sukladno odredbi čl. 369. st. 5. ZPP-a prvostupanjsku presudu u točki II. izreke i u točki III. izreke u dijelu koji se odnosi na isplatu zakonskih zateznih kamata za razdoblje od 28. do 29. lipnja 2017., valjalo je ukinuti.

12. Predmet tužbenog zahtjeva je naknada štete nastala na objektu tužitelja uslijed olujnog nevremena 28. lipnja 2017. na temelju Police osiguranja imovine br. 090002780 od 30. ožujka 2017.

13. Tužitelj je zahtijevao naknadu štete u iznosu od 445.751,20 EUR pozivajući se na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka iz siječnja 2023. iz kojeg proizlazi da vrijednost radova za saniranje štete uslijed štetnog događaja iznosi 245.853,29 EUR, a vrijednost radova na saniranju posljedične štete iznosi 219.010,00 EUR. Nesporno je da je tuženik na ime štete isplatio tužitelju iznos od 79.633,69 EUR. Tužitelj zahtijeva da mu se nadoknadi i šteta u visini troškova najma dizalice u iznosu od 60.521,60 EUR. Prvostupanjski sud je prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo iz siječnja 2023. i utvrdio da vrijednost radova potrebnih za sanaciju štete nastale uslijed štetnog događaja s PDV-om iznosi 245.853,29 EUR. Tuženik je uplatio tužitelju osigurninu u iznosu od 79.633,68 EUR pa je dužan isplatiti preostali iznos od 166.219,60 EUR. Prema stavu prvostupanjskog suda, tužitelj neosnovano zahtijeva isplatu iznosa od 219.010,00 EUR na ime vrijednosti radova radi sanacije posljedične štete – korozije čelične konstrukcije zato što predmetnom policom ta šteta nije ugovorena a korozija čelične konstrukcije nije izravna posljedica olujnog nevremena već neadekvatne zaštite nakon štetnog događaja uslijed izloženosti atmosferskih prilika. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo utvrđeno je da za sanaciju štete nije bilo potrebno koristiti dizalicu pa je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim i tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 60.521,60 EUR.

14. Neosnovano u tuženik u žalbi tijekom prvostupanjskog postupka ističe da tužitelj nije aktivno legitimiran u predmetnoj pravnoj stvari. Tužitelj je osiguranik iz predmetne police osiguranja i predmetni štetni događaj je osigurani slučaj. To je navedeno i u ranijoj odluci ovoga suda u predmetnom sporu poslovni broj PŽ-2541/2023-2 od 20. rujna 2023. Prijenos vlasništva s tužitelja na Vladu Kolaka je izvršen radi osiguranja novčane tražbine iz ugovora o osiguranju od 6. lipnja 2012. (fiducijarno osiguranje) što je tuženiku bilo ili je moralo biti poznato prilikom sklapanja predmetne police osiguranja 30. ožujka 2017. kojom je osiguran građevinski dio hale tvornice opeke s ugrađenom mehaničkom opremom, opremom i svim strojevima i aparatima, a tuženik je i isplatio tužitelju naknadu štete u visini koju je smatrao primjerenom (79.633,69 EUR).

15. Neosnovano tuženik u žalbi navodi da tužitelju nije trebalo priznati PDV pri obračunu vrijednosti materijala i radova na saniranju pokrova predmetne hale. Tužitelj prilikom saniranja štete na pokrovu predmetne hale pri kupnji materijala i pri isplati naknade za izvršene radove treba platiti i PDV.

16. Neosnovano tuženik u žalbi navodi da je sudski vještak iskazao cijene u vrijeme izrade nalaza i mišljenja, a ne u vrijeme nastanka štetnog događaja. Stalni sudski vještak je u svom iskazu naveo da je nalaz i mišljenje izradio prema cijenama koje su bile u vrijeme nastanka štetnog događaja. Troškovnik Tehno konstrukcije gradnje d.o.o. od 14. srpnja 2017., na koji se poziva tuženik, a koji je bio priložen u postupku mirnog rješavanja naknade štete pred tuženikom, nije bio predmet razmatranja pred prvostupanjskim sudom. Neosnovano tuženik u žalbi i tijekom prvostupanjskog postupka tvrdi da je na objektu oštećena površina pokrova od 5.800,00 m² i da je tužitelju neosnovano dosuđena naknada za saniranje cijelog pokrova od 11.074,75 m². Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo i njegovog iskaza proizlazi da cjelokupan krov treba rastaviti, sanirati i potom vratiti. Također su neosnovane tvrdnje tuženika da je predmetni objekt u času nastanka štetnog događaja bio u derutnom stanju. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka proizlazi da se radilo o objektu u izgradnji, što je tuženiku bilo ili je trebalo biti poznato prilikom zaključenja ugovora o osiguranju.

17. Neosnovano tuženik smatra da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno zato što prvostupanjski sud nije izveo predloženi dokaz ponovnog građevinskog vještačenja. Prvostupanjski sud je sukladno odredbi čl. 220. st. 2. ZOO-a ocijenio da je na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu nekretnina iz siječnja 2023. mogao utvrditi odlučne činjenice u predmetnoj pravnoj stvari. Neosnovano tuženik u žalbi navodi da je nastupila zastara potraživanja na preinačeni dio tužbenog zahtjeva. Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da se u predmetnoj pravnoj stvari radi o povećanju tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove pa je zastara prekinuta podnošenjem tužbe 8. svibnja 2018. Štetni događaj se dogodio 28. lipnja 2017., do prekida zastare došlo je podnošenjem tužbe 8. svibnja 2018. (čl. 241. ZOO-a) pa preinačeni dio tužbenog zahtjeva nije u zastari.

18. Na utvrđeno činjenično stanje: da je šteta na pokrovu tužiteljevog objekta nastala kao posljedica osiguranog slučaja, da troškovi saniranja pokrova iznose

245.853,29 EUR i da je tuženik isplatio tužitelju iznos od 79.633,68 EUR, prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu čl. 921. ZOO-a i presudio da je tuženik dužan isplatiti tužitelju preostali iznos od 166.219,60 EUR sa zakonskim zateznim kamata koje teku od 30. lipnja 2017., do isplate.

19. Sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a, tužnikovu žalbu valjalo je odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u točki I. izreke.

20. Neosnovano tužitelj u žalbi navodi da je nejasno zašto je prvostupanjski sud oduzeo iznos plaćene naknade štete (79.633,69 EUR) od iznosa štete utvrđene uslijed štetnog događaja (od iznosa 245.853,29 EUR). Iz stanja u spisu proizlazi da je tuženik naknadio štetu u visini vrijednosti radova na saniranju štete od štetnog događaja (na pokrovu objekta), a ne na saniranju posljedične štete – korozije čelične konstrukcije.

21. Neosnovano tužitelj u žalbi navodi da je sva šteta na čeličnoj konstrukciji nastala za vrijeme oluje. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka iz siječnja 2023. proizlazi da je do pojave korozije na čeličnoj konstrukciji došlo tijekom vremena, uslijed nezaštićivanja čelične konstrukcije nakon štetnog događaja. Iz iskaza stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo od 5. travnja 2023. proizlazi da je čelična konstrukcija bila premazana samo temeljnom bojom, a da protupožarni premaz nije bio izveden.

22. Neosnovano tužitelj u žalbi navodi da mu je tuženik dužan platiti posljedičnu štetu prema općim odredbama o odgovornosti za štetu, kao izvanugovornu odgovornost za štetu. Stranke su bile u poslovnom odnosu ugovora o osiguranju i tuženik odgovora tužitelju za štetu temeljem ugovornih odredbi iz police osiguranja imovine br. 090002780 od 30. ožujka 2017. Tuženik je isplatio tužitelju osigurninu u iznosu za koji je ocijenio da je pokrio štetu tužitelju koju je pretrpio štetnim događajem pa svojim postupanjem nije prouzročio tužitelju nastanak tzv. posljedične štete.

23. Sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a, tužiteljevu žalbu valjalo je odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u točki III. izreke u dijelu kojim je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 279.531,60 EUR sa zakonskim zateznim kamata koje teku od 30. lipnja 2017. do isplate.

24. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a, razmjerno uspjehu stranka u sporu. Tužitelj je uspio u sporu sa 37,29% od vrijednosti predmeta spora, a tuženik sa 62,71% pa tuženiku pripada naknada troškova u visini od 25,42% potrebnih troškova. Pri obračunu troškova uzimaju se u obzir samo tuženikovi troškovi. Tuženiku je pravilno dosuđen razmjerni dio troškova sudske pristojbe: 25,42% od 663,61 EUR, što iznosi dosuđenih 168,69 EUR. Za preostali zahtijevani iznos od 494,92 EUR tužbeni zahtjev je pravilno odbijen kao neosnovan.

25. Tuženik nije obrazložio zašto pobija odluku o troškovima parničnog postupka.

26. Sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a, žalbe stranaka koje se odnose na troškove parničnog postupka valjalo je odbiti kao neosnovane i potvrditi prvostupanjsku presudu u točkama IV. i V. izreke.

27. Odluka o troškovima žalbenog postupka temelji se na odredbi čl. 166. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tužitelj je pobijao prvostupanjsku presudu u pogledu glavne stvari čija vrijednost predmeta spora iznosi 279.531,60 EUR i sporednih zahtjeva: dosuđenih kamata i troškova parničnog postupka, a uspio je u dijelu koji se odnosi na dio sporednog zahtjeva – dijelu zakonskih zateznih kamata pa nema pravu na naknadu troškova žalbenog postupka.

Zagreb, 25. rujna 2024.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-3086c-6d752**

Kontrolni broj: **0a177-5e8d5-a1390**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tatjana Kujundžić Novak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.